

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 6Co/147/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200294  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8614200294.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Martina Kopinu v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Y. J., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX V. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 194,80 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 5C 16/2014-50 zo dňa 10. 9. 2014 jednohlasne takto

### rozhodol:

I. P o t v r d z u j e sa rozsudok.

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 31,98 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Šafranka v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania a vyslovil, že žalobca nemá právo na ich náhradu. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 63,12 Eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Vo svojom rozhodnutí súd prvej inštancie okrem iného uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že konečná splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala dňa 20.11.2010, čo je zrejme zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0620911374 zo dňa 5.12.2005 (č. I. 3 spisu). Nasledujúcim dňom po splatnosti, t. j. 21.11.2010 začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba. Táto uplynula dňa 21.11.2013. Žaloba bola podaná na súd dňa 24.1.2014. Vedľajší účastník a žalovaný vzniesli námietku premlčania, na ktorú súd musel prihliadnuť, a preto už nemohol premlčané právo žalobcovi priznať. Zánikom nároku na platenie istiny z dôvodu premlčania sa premlčí aj samotný nárok na platenie úroku z omeškania. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol. O trovách konania medzi žalobcom a žalovaným súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu. O trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní okrem iného uviedol, že zastáva názor, že súd na daný prípad nesprávne aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, nakoľko bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže ide o zmluvu o úvere, a teda absolútny obchodno-záväzkový vzťah aj napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ. Predmetná úverová zmluva bola uzavretá dňa 5. 12. 2005,

príčom v období do 31. 12. 2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 OZ len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené s 8. časti OZ, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 OZ. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 sa OZ sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 01.01.2008. Žalobca poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 3/2011 zo dňa 28. 4. 2011, 6MCdo 4/2012 zo dňa 27. 3. 2013, rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co 132/2013 zo dňa 21. 11. 2013, sp. zn. 30. 10. 2013 sp. zn. 15Co 28/2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 20. 2. 2014, sp. zn. 9Co 138/2013 a uviedol, že vzhľadom na uvedené na daný prípad je nutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Žalobca má za to, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnených splátok spolu s príslušným úrokom z omeškania z každej splátky odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Ďalej žalobca v odvolaní uviedol, že nesúhlasí s priznaním trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi. Žalobca má za to, že v danom prípade bola na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keďže ide o drobný spor. V prípade trov vedľajšieho účastníka nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva a poukázal na to, že nepriznaním náhrady trov konania súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené a nie sú ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. Odvolateľ v odvolaní tiež poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 19. 3. 2014 sp. zn. 6MCdo 5/2013 a uviedol, že na priznanie náhrady trov konania je nevyhnutné splnenie podmienok vyžadovaných § 142 O.s.p., a to najmä účelnosť vynaložených trov konania, ktorú by mal súd pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vždy skúmať. Odvolateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka do konania, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavené a odborne kompetentné. Vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie návrhu žalobcu, resp. ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 31,56 Eur.

4. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril vedľajší účastník, ktorý navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 31,98 Eur.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetný spor vznikol zo zmluvy uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a spotrebiteľom jeho úverovej služby, ide o spotrebiteľskú zmluvu a sporný vzťah treba posúdiť vo svetle cieľov Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“) ako aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich problematiku spotrebiteľských zmlúv.

7. Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, že žalobca je podnikateľom a predmet konania sa týka jeho podnikateľskej činnosti a že žalovaný nepoužil predmet plnenia na podnikanie. Žalovanému je preto dôvodné priznať postavenie spotrebiteľa. Ide o typický občianskoprávny vzťah (§ 52 a nasl. OZ).

8. Odvolací súd nijako nepopiera, že by zmluva o splátkovom úvere zo dňa 05.12.2005 nebola absolútnym obchodom a ani dôvodnosť aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolací súd len

pripomína, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

9. Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je vzhľadom na jeho charakter ako ustanovenie lex specialis dôvodné aplikovať na všetky spotrebiteľské zmluvy, pričom výnimkou nie sú ani zmluvy o úvere, ktorej účastníkom je spotrebiteľ. Odvolací súd sa domnieva, že ak by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka mali byť vyňaté niektoré typy spotrebiteľských zmlúv, zákonodarca by to explicitne upravil. To platí aj na zmluvné typy upravené v Obchodnom zákonníku. Presadzovanie obchodného práva na inštitúty upravené v kódexe o občianskych právach len s poukazom na argumentáciu o úveroch ako absolútnych obchodoch je argumentačne zjednodušené.

10. Ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje garanciu pre spotrebiteľa v tom zmysle, že si nemôže zhoršiť svoje zmluvné (a teda i právne) postavenie bez ohľadu na to, aké dojednania sú uvedené v spotrebiteľskej zmluve. Toto zákonné ustanovenie zaručuje prednostnú aplikáciu tých právnych predpisov na spotrebiteľský právny vzťah, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie, práve za účelom princípu zákazu zhoršenia zmluvného postavenia spotrebiteľov v právnom vzťahu s dodávateľom.

11. Niet rozumného dôvodu na prijatie záveru, že na posúdenie premlčania má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva obsahuje úpravu, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia, nakoľko v porovnaní s Obchodným zákonníkom ustanovuje kratšiu všeobecnú premlčaciu dobu (3 roky).

12. Odvolací súd nenašiel dôvod na odklon od svojej doterajšej judikatúry v prípade použitia právnej úpravy o občianskych právach a nie podnikateľských - napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co/27/2012, 6Co/81/2012, 6Co/2/2013, 6Co/105/2013). Odvolací súd poukazuje na svoje rozhodnutie zo dňa 14.02.2013 v konaní sp. zn. 6Co/81/2012, v ktorom je vyslovený právny názor, že aj pri úverovej zmluve uzatvorenej podľa Obchodného zákonníka medzi podnikateľom a spotrebiteľom (a to aj v prípade, že k uzatvoreniu zmluvy došlo pred 01.01.2008) je potrebné použiť pri otázke premlčania (ale aj pri iných otázkach, napríklad uznanie dlhu a pod.) prednostne úpravu uvedenú v Občianskom zákonníku. Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 402/2011-10 z 19.06.2013 na základe ústavnej sťažnosti proti predmetnému rozsudku Krajského súdu v Prešove uviedol, že po preskúmaní rozsudku argumentáciu sťažovateľa nevyhodnotil ako spôsobilú spochybniť ústavnú udržateľnosť záverov krajského súdu. Ústavný súd nezistil, že by krajským súdom aplikovaný postup pri zisteníach a hodnotení skutkového stavu veci a pri ustálení právnych záverov mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do namietaného rozsudku v súlade s jeho právomocami ustanovenými v čl. 127 ods. 2 Ústavy. Ústavný súd nezistil, že by posudzovaný rozsudok krajského súdu bol svojvoľným alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobený v zrejmom omyle a v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnený.

13. Odvolací súd pripomína judikatúru súdneho dvora, podľa ktorej je spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy v nevýhodnejšom postavení tak z dôvodu sťaženej vyjednávacej pozície ako aj z dôvodu informovanosti (C-240/98 až C-244/98 Océano grupo editoriale, C. Mostaza Claro, C-76/10 POHOTOVOSTĚ a iné). Niet dôvod nechrániť dobromyseľnosť spotrebiteľov vychádzajúcu z dôvery v objektívne občianske právo a prehnane chrániť dodávateľa, ktorý sám zmluvu koncipoval, resp. postupníka jeho pohľadávky a časovo odsúval uplatnenie práva na súde.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žalobu žalobcu zamietol, pretože táto bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby v zmysle Občianskeho zákonníka (§ 100, 101).

15. Vo vzťahu k výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka odvolací súd uvádza:

16. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

18. Podľa § 93 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

19. Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. účinného do 31.12.2014 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

20. Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

21. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

22. Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

23. Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd o odvolaní žalobcu voči rozsudku rozhoduje po 01.07.2016, pri rozhodovaní postupuje s ohľadom na §§ 470 ods. 1, 473, 474 CSP už v režime CSP. Pokiaľ však ide o posúdenie otázky náhrady trov konania vedľajšieho účastníka a samotné posúdenie postavenia vedľajšieho účastníka v konaní po 01.07.2016 (keďže CSP s takýmto subjektom neráta), tu je potrebné brať zreteľ na procesnú právnu úpravu účinnú do 30.06.2016, t.j. Občiansky súdny poriadok, keďže v zmysle § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ku ktorým došlo pred nadobudnutím účinnosti CSP (t.j. pred 01.07.2016) zostávajú zachované. S ohľadom na potrebu rešpektovania zásady právnej istoty teda zostáva zachované procesné postavenie vedľajšieho účastníka, ktorý do konania vstúpil pred 01.07.2016 zákonným spôsobom upraveným v ust. § 93 ods. 2 a 3 O.s.p. a rovnako preto zostáva zachované okrem iného aj jeho právo na náhradu trov konania.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že občianske združenie - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstúpilo do konania v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník na podporu žalovaného dňa 12.02.2014. V podaní zo dňa 05.06.2014, doručenom súdu prvého stupňa dňa 06.06.2014 vedľajší účastník poukázal na spotrebiteľský charakter sporu, namietal premlčanie žalobcom uplatneného nároku a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Zároveň si uplatnil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia.

26. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p.. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 ods. 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba - občianske združenie, nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe našťudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

27. Odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie NS SR z 29.09.2015, sp. zn. 4MCdo/16/2014, v ktorom NS SR uviedol: „Pojem „účelný“ je nevyhnuté chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi (napr. opakované uplatnenie náhrady za prevzatie a prípravu zastupovania, nepotrebné konzultácie s klientom atď.). Vzhľadom na

ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom uvedeného termínu (neúčelne vynaložené náklady konania) vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by tak z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom v konaní upierať a z hľadiska ostatných účastníkov ju diskriminovať. Účastníka nie je možné sankcionovať tým, že mu nebude priznaná náhrada nákladov zodpovedajúca výške odmeny advokáta s tým, že sa mohol v konaní brániť sám.“ Odvolací súd konštatuje, že uvedené závery sa rovnako vzťahujú na vedľajšieho účastníka, teda nie je možné súhlasiť s argumentom žalobcu, že trovy právneho zastúpenia vedľajších účastníkov sú neúčelné z dôvodu, že vedľajší účastník - občianske združenie na ochranu spotrebiteľov má byť samé zo svojej podstaty schopné poskytnúť právnu pomoc spotrebiteľovi v súdnom konaní.

28. Pri posudzovaní účelnosti trov je potrebné prihliadnuť aj na to, že vedľajší účastník poskytol žalovanému kvalifikovanú ochranu. Aktivity vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní evidentne súvisia s ochranou spotrebiteľa. Činnosť vedľajšieho účastníka bola účelná, pretože viedla k sledovanému cieľu za použitia primeraných prostriedkov. Súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol práve s poukazom na premlčanie práva žalobcu. Pokiaľ činnosť vedľajšieho účastníka viedla k sledovanému cieľu, nie je možné hodnotiť ju ako neúčelnú, a to aj za takého stavu, že súd z úradnej moci je povinný prihliadať na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok či premlčanie nároku. Argumentácia žalobcu, že vedľajší účastník namietal premlčanie a žiadal žalobu zamietnuť bez vzťahu k danému konaniu neobstoí, pretože vedľajší účastník sa k veci vyjadril až po tom, ako mu bola doručená žaloba žalobcu. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe predstavuje individualizované podanie, v ktorom sú výslovne vo vzťahu k predmetnému konaniu špecifikované skutočnosti (dátum splatnosti pohľadávky, dátum podania žaloby), na základe ktorých vedľajší účastník vyhodnotil pohľadávku žalobcu ako premlčanú.

29. Argument o navyšovaní trov zjavne neobstoí. Každý účastník musí počítať s tým, že v súdnom konaní môže neuspieť a najtypickejším negatívnym následkom v takomto prípade je náhrada trov konania protistrane, ale aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupuje na jej podporu.

30. Ochrana spotrebiteľa súvisí s kvalitou života a jej podoby môžu byť rozmanité. Nemusí ísť výlučne o agendu neprijateľných podmienok (smernica Rady 93/13 EHS), či nekalých obchodných praktík (smernica EP 2005/29), ale o celú škálu rozmanitých vzťahov dopadajúcich na bežných ľuďoch. To platí aj pre zbytočné odkladanie uplatňovania práva s výrazným časovým odstupom, ktoré je spájané aj s rizikom jeho premlčania. Nie je nič výnimočné, že s odstupom času má spotrebiteľ zhoršené podmienky obrany, sťažuje sa dôkazná situácia, a preto aj obrana námietkou premlčania je dôležitá a má svoj význam.

31. Z vyššie uvedeného vyplýva, že trovy vedľajšieho účastníka vynaložené v predmetnom konaní nie je možné považovať za neúčelné a keďže vedľajší účastník bol v konaní plne úspešný, bolo dôvodné mu ich náhradu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznať.

32. V preskúvanom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 194,80 Eur s prísl., podľa § 200ea O.s.p. preto ide o tzv. drobný spor.

33. V prípade drobných sporov často dochádza k situácii, že trovy konania dosahujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako sama pohľadávka, ktorá je predmetom sporu. Ak sú trovy konania neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo ich náhradu znížiť. Neprimeranosť zásadne znamená, že náhrada trov konania prevyšuje uplatnenú pohľadávku.

34. Vedľajší účastník vystupujúci v konaní na strane žalovaného, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. si uplatnil trovy v celkovej výške 63,12 Eur za dva úkony právnej služby. Trovy konania vedľajšieho účastníka teda nedosahujú ani 1/3 predmetu sporu - pohľadávky žalobcu vo výške 194,80 Eur. Nakoľko trovy konania vedľajšieho účastníka nemožno považovať za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke, nebolo dôvodné pri rozhodovaní o trovách aplikovať ust. § 150 ods. 2 O.s.p..

35. Za daného stavu odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

36. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešný žalovaný si trovy odvolacieho konania neuplatnil, žiadne trovy odvolacieho konania mu zo spisu nevyplývajú. Vedľajšiemu účastníkovi na strane úspešného žalovaného odvolací súd priznal voči neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 31,98 Eur. Tieto trovy pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za vyjadrenie k odvolaniu (§ 13a ods. 1 písm. g) vyhl. č. 655/2004 Z.z.) v sume 18,26 Eur, režijného paušálu za rok 2015 vo výške 8,39 Eur (§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.), zvýšené o 20 % DPH - 5,33 Eur (§ 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.). V súlade s § 263 ods. 1 CSP ako prijímateľa náhrady trov konania odvolací súd označil právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).